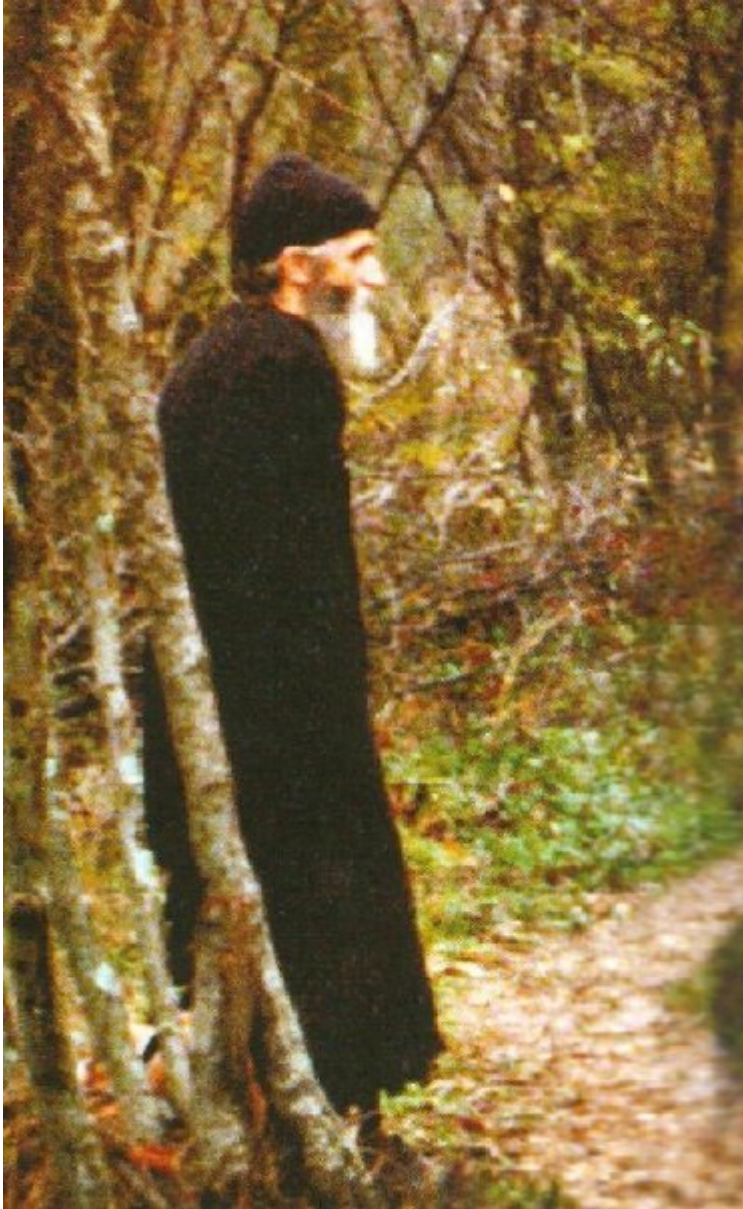

Λόγοι γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου- Σωστή αντιμετώπιση της αναπηρίας

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Μια αναπηρία, Γέροντα, μπορεί να δημιουργήσει σύμπλεγμα κατωτερότητας;
- Αυτά είναι μπανταλά.
- Στους αναπήρους όμως, Γέροντα, μερικές φορές συμβαίνει αυτό.
- Συμβαίνει, γιατί δεν τοποθετούνται σωστά. Όταν καταλάβουν ότι η αναπηρία είναι ευλογία από τον Θεό, τοποθετούνται σωστά και απαλλάσσονται από την μειονεκτικότητα. Όταν ένα μικρό παιδί έχη κάποια αναπηρία και δεν έχη βοηθηθή, ώστε να χαίρεται για

την αναπηρία
του, τότε έχει ελαφρυντικά, αν αισθάνεται μειονεκτικά. Αλλά, αν μεγαλώση και
παραμένη η
μειονεκτικότητα, σημαίνει ότι δεν έχει συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής. Σε
ένα κοριτσάκι,
όταν ήταν εννέα χρονών, παρουσιάσθηκε όγκος στο μάτι του και οι γιατροί του
αφήρεσαν το
ένα μάτι. Τα παιδιά στο σχολείο το κοροϊδεύαν και αυτό το καημένο βασανιζόταν.
Ο πατέρας
του ήρθε στο Καλύβι και μου είπε το πρόβλημά του. «»Σκέφθηκα, Γέροντα, μου
είπε, πως, αν
του παίρνω ό,τι μου ζητάει, θα το βοηθήσω, γιατί θα χαίρεται και θα ξεχνάη την
στενοχώρια για
την αναπηρία του. Ναι, αλλά πως να το κάνω αυτό; Έχω άλλα πέντε μικρά παιδιά,
που
ζηλεύουν, γιατί δεν καταλαβαίνουν». «Τι είναι αυτά; του λέω. Αυτά είναι μια
ψεύτικη
παρηγοριά· δεν είναι λύση. Αν του παίρνης τώρα όποιο φόρεμα σου ζητάει, μετά
από λίγα
χρόνια θα σου ζητήσει να του πάρης και μερσεντές. Πως θα τα βγάλης πέρα;
Ύστερα θα μάθη
ότι μερικοί έχουν αεροπλάνα στην ταράτσα τους και θα σου ζητήη να του πάρης
αεροπλάνο! Τι
θα κάνης τότε; Προσπάθησε να βοηθήσης το παιδί σου να χαρή που έχει ένα μάτι.
Να
αισθάνεται ότι είναι μάρτυρας. Πολλούς Μάρτυρες τους έβγαζαν τα μάτια, τους
έκοβαν τα
αυτιά, την μύτη, και ο κόσμος γελούσε μαζί τους. Αυτοί όμως, ενώ υπέφεραν από
τον πόνο και
από την κοροϊδία των ανθρώπων, δεν υποχωρούσαν και υπέμειναν ακλόνητοι το
μαρτύριο. Αν
το παιδί καταλάβη και αντιμετωπίση με δοξολογία την αναπηρία του, ο Θεός θα το
κατατάξη με
τους Ομολογητές. Μικρό πράγμα είναι να οικονομήση ο Θεός να βγάλουν το μάτι
του παιδιού
με τέτοιο τρόπο, που να μην πονέση, και να το κατατάξη με τους Ομολογητές;
Γιατί αυτό δεν
έχει αμαρτίες να εξοφλήση και θα έχη καθαρό μισθό από αυτήν την αναπηρία». Με
ευχαρίστησε

ο καημένος και έφυγε αναπαυμένος. Πράγματι βοήθησε το κοριτσάκι του να καταλάβει ότι η αναπηρία του ήταν ευλογία από τον Θεό και να δοξολογή τον Θεό. Έτσι μεγάλωσε φυσιολογικά, σπούδασε φιλολογία και τώρα εργάζεται ως καθηγήτρια και χαίρεται πιο πολύ από άλλες κοπέλες που τα έχουν όλα και βασανίζονται, γιατί δεν έχουν συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής.

- Όταν οι άνθρωποι δεν καταλάβουν το βαθύτερο νόημα της ζωής, βασανίζονται και με τις ευλογίες και με τις ευκαιρίες που τους δίνει ο Θεός για την σωτηρία τους. Ενώ, όποιος τοποθετείται σωστά, όλα τα χαίρεται. Και κουτσός να είναι, το χαίρεται! Και να μην του κόβη πολύ, το χαίρεται. Και φτωχός να είναι, το χαίρεται.

Καταλαβαίνω βέβαια πόσο δυσκολεύονται οι ανάπηροι και προσεύχομαι πολύ γι' αυτούς, και πιο πολύ για τις κοπέλες. Για ένα αγόρι μια αναπηρία δεν είναι και τόσο βαρύ· για μια κοπέλα όμως, που θέλει να αποκατασταθή, είναι δύσκολο.

Ιδίως οι τυφλοί πόσο δυσκολεύονται! Οι καημένοι δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν· όταν περπατούν, σκοντάφτουν... Στην προσευχή μου ζητώ από τον Θεό να δώσει στους τυφλούς τουλάχιστον λίγο φως, για να μπορούν κάπως να αυτοεξυπηρετούνται.

- Γέροντα, κι εγώ στεναχωριέμαι που δεν μπορώ να διαβάσω έστω ένα κεφάλαιο από το Ευαγγέλιο, γιατί δεν βλέπω καλά. Μας έχετε πει πως, αν διαβάζω κανείς κάθε μέρα ένα κεφάλαιο, αγιάζεται.

- Γιατί να στενοχωριέσαι γι' αυτό; Αν διαβάσης λίγους στίχους ή μόνο μία λέξη ή απλώς ασπασθής το Ευαγγέλιο, δεν αγιάζεσαι; Άλλωστε εσύ δεν γνώρισες τώρα τον Χριστό. Γιατί δεν μελετάς νοερά όσα διάβασες ή όσα άκουσες μέχρι τώρα; Όλη η βάση είναι η σωστή τοποθέτηση. Να πης: «Τώρα ο Θεός με θέλει έτσι, πριν από λίγα χρόνια με ήθελε αλλιώς». Ένας ευλαβής δικηγόρος στα γράματά του δεν έβλεπε και μου είπε μια φορά: «Κάνε,

άγιε Γέροντα, προσευχή να μπορώ λίγο να διαβάζω και να γνωρίζω τα προσφιλή μου πρόσωπα».

«Τα προσφιλή πρόσωπα τα γνωρίζεις και από την φωνή, του είπα. Όσο για το διάβασμα, τόσα

χρόνια διάβαζες. Τώρα να λες την ευχή. Φαίνεται ότι τώρα ο Θεός αυτό θέλει από σένα». Και

από τότε ο καημένος ένιωθε μεγαλύτερη χαρά από ό,τι όταν έβλεπε.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr